

NGƯỜI KHÔN - KỂ DẠI

Huy Hoàng

Cảm hứng Mt ..., 1-13 CN 32 TN A

1. Nước Trời như chuyện mười trính
2. Những chuyện trong cuộc đời con
3. Giữ lòng tin và yêu mến
4. Nhớ rằng con người thì yếu

1. nữ, cầm đèn sáng đón chú rể giữa
2. thấy, là tiếng Chúa mãi kêu gọi chính
3. Chúa, và thương mến hết muôn người khổ
4. đuổi, mà tỉnh thức sống chu toàn giới

1. đêm. Năm cô khôn ngoan dầu luôn đầy
2. con. Bao nhiêu tai ương gặp trên đường
3. đau. Con luôn luôn như đèn có đầy
4. răn. Yêu thương anh em dù có thiệt

1. bình, năm cô khờ dại để dầu cạn
2. đời, bao nhiêu thảm họa bất ngờ đổ
3. dầu, an tâm vui mừng lúc Ngài gọi
4. thời, yêu thương muôn người không mong đền

1. hết. Lúc ngủ mê chú rể chợt
2. xuống. Sống từng giây như là lần
3. tới. Gió đời không tắt được lòng
4. đáp. Chỉ chờ mong phúc lộc từ

1. tới, năm cô khôn ngoan đèn đã sẵn sàng.
2. cuối, mai con ra đi mà thấy nhẹ nhàng.
3. mến, nên không lo âu lạc bước sai đường.
4. Chúa, không trông mong chi hạnh phúc gian trần.

1. Theo chân chú rể vào dự tiệc
2. Không lo lắng gì lòng nghe êm
3. Lời Ngài mãi là đèn soi con
4. Ngài gọi con là phải luôn tỉnh

1. cưới, năm cô khờ dại phải đứng bên ngoài
2. ái, Chúa đến khi nào thì cũng sẵn sàng.
3. bước, dẫu giữa biển đời đầy những sương mù.
4. thức, sống chết không còn sợ hãi dao động.

ĐK: Xin thức tỉnh hồn con, luôn hướng

về cùng đích cuộc đời. Đừng dại khờ vô

tâm, mang đèn nhưng dầu lại cạn hết!

Vì Chúa đến bất ngờ, như chú
 rể đến trong giấc nồng. Đèn của con luôn
 sáng, theo Chúa vào dự tiệc vui đời đời.

